

**UCHWAŁA NR XVII.98.19
RADY GMINY RAWA MAZOWIECKA**

z dnia 30 grudnia 2019 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na Dyrektora Gminnego Zespołu do spraw Oświaty, Kultury i Sportu
w Rawie Mazowieckiej**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506, 1309, 1696 i 1815), art. 229 pkt 3, art. 238 §1, art. 237 §3 w związku z art. 239 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 i 1629, z 2019 r. poz. 60, 730, 1133 i 2196) Rada Gminy Rawa Mazowiecka uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Uznaje się skargę złożoną przez _____ dotyczącą działań Dyrektora Gminnego Zespołu do spraw Oświaty, Kultury i Sportu w Rawie Mazowieckiej:

- 1) w części dotyczącej braku odpowiedzi na pismo z dnia 3 czerwca 2019 r. - za zasadną;
- 2) w części dotyczącej niezapewnienia dla dziecka Skarżącej zajęć w odpowiednim wymiarze i formie - za bezzasadną.

2. Uzasadnienie faktyczne i prawne stanowiska Rady Gminy Rawa Mazowiecka wraz z pouczeniem o treści przepisu art. 239 Kpa, stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącą Rady Gminy Rawa Mazowiecka do poinformowania Skarżącej oraz Wójta Gminy Rawa Mazowiecka o sposobie załatwienia skargi poprzez doręczenie odpisu uchwały.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady Gminy

Katarzyna Klimek

UZASADNIENIE

Skarżąca pismem z dnia 21 października 2019 r. wniosła do Wójta Gminy Rawa Mazowiecka skargę na Dyrektora GZOKiS w Rawie Mazowieckiej. Pismem znak Or.1510.1.2.2019 z dnia 28.10.2019 r. Wójt Gminy przekazał skargę według właściwości do Rady Gminy Rawa Mazowiecka, ponieważ zgodnie z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 ze zm.), przy braku przepisów szczególnych, organem właściwym do rozpatrzenia skarg dotyczących zadań lub działalności kierowników gminnych jednostek organizacyjnych, z wyjątkiem spraw określonych w art. 229 pkt 2 Kpa, jest rada gminy.

Działając na podstawie § 55 ust. 1 pkt 1 Statutu Gminy Rawa Mazowiecka, Przewodnicząca Rady Gminy przekazała skargę Komisji skarg, wniosków i petycji, zwanej dalej „Komisją”, celem zbadania sprawy i zajęcia stanowiska (zgodnie z § 57 ust. 2 i 3 Statutu Gminy).

Skarżąca wniosła skargę na Dyrektora GZOKiS, w związku z:

- opieszałością i beczynnością w rozpatrywaniu wniosków oraz brakiem odpowiedzi na pismo z dnia 3 czerwca 2019 r.;
- niezapewnieniem dziecku Skarżącej zajęć w odpowiednim wymiarze i formie.

W ramach postępowania wyjaśniającego Komisja przeprowadziła dowody poprzez wysłuchanie wyjaśnień Dyrektora GZOKiS na posiedzeniu dnia 4 listopada oraz 18 grudnia 2019 r., Skarżącej i Dyrektora szkoły na posiedzeniu dnia 12 grudnia 2019 r.

W myśl art. 244 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z art. 237 § 1, organ właściwy do rozpatrzenia wniosku powinien załatwić wniosek bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w ciągu miesiąca, z przewidzianą w art. 245 Kpa możliwością przedłużenia terminu jego rozpatrzenia. Dyrektor GZOKiS przyznała, iż w wymaganym terminie nie udzieliła odpowiedzi na wniosek Skarżącej o podanie wysokości oraz przeznaczenia subwencji oświatowej przypadającej na jej dziecko w roku szkolnym 2018/2019. Z poczynionych ustaleń wynika, iż na wniosek z dnia 3 czerwca 2019 r. odpowiedzi udzielono 25 października 2019 r., a więc przekroczono termin określony w art. 244 § 1 Kpa.

W związku z posiadanym przez córkę orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego, Skarżąca pismem z dnia 19 września 2019 r. zwróciła się do Dyrektora Szkoły Podstawowej o sfinansowanie 3 godzin tygodniowo zajęć rehabilitacji ruchowej w postaci fizjoterapii oraz 3 sesji po 30 min. tygodniowo hipoterapii, załączając do wniosku stosowny kosztorys. Dodatkowo zawnioskowała o zwrot kosztów przejazdu na w/w zajęcia. W związku z powyższymi wątpliwościami co do żądań Skarżącej, Dyrektor szkoły zwróciła się o pomoc w tej sprawie do organu prowadzącego. W odpowiedzi Wójt Gminy pismem z dnia 02.10.2019 r. wyraził zgodę na sfinansowanie 1 godziny tygodniowo fizjoterapii oraz 1 sesji tygodniowo hipoterapii w okresie od października do grudnia tego roku. Powołując się na zalecenia, zawarte w zaświadczeniu od lekarza neurologa oraz fizjoterapeuty, Skarżąca wniosła o zwiększenie przydzielonego wsparcia. W jej ocenie pozbawienie córki zajęć fizjoterapii i hipoterapii będzie skutkowało pogłębieniem deficytów oraz cofaniem nabytych umiejętności, czego konsekwencją będzie pogorszenia jej stanu zdrowia. Na posiedzeniu w dniu 12.12.2019 r. Skarżąca podtrzymała swoje stanowisko zawarte w skardze, twierdząc iż szkoła powinna wypełnić wszystkie zalecenia zawarte w orzeczeniu. Ich realizacja miałaby się odbywać poprzez zatrudnienie fizjoterapeuty lub zorganizowanie zajęć poza placówką, podczas których dziecko pozostawałoby pod opieką nauczyciela wspomagającego.

W celu dokonania oceny zasadności skargi, w części dotyczącej niezapewnienia córce Skarżącej zajęć fizjoterapii i hipoterapii we wnioskowanej wysokości, Komisja wysłuchała wyjaśnień Dyrektora szkoły oraz Dyrektora GZOKiS.

Dyrektor szkoły wyjaśniła, iż na terenie placówki nie ma możliwości prowadzenia zajęć fizjoterapii ani hipoterapii, a dyrektor nie może sprawować nadzoru pedagogicznego nad zajęciami prowadzonymi poza terenem szkoły. W jej ocenie wszystkie zalecenia zawarte w orzeczeniu o potrzebie kształcenia specjalnego, możliwe do realizacji przez szkołę, są realizowane, a samo orzeczenie jest na bieżąco konsultowane z poradnią psychologiczno-pedagogiczną. Indywidualny program edukacyjno – terapeutyczny (IPET), opracowany przez zespół nauczycieli i specjalistów zakłada, że córka Skarżącej ma realizować 2 godziny

zajęć rewalidacyjnych tygodniowo, w tym 1 godzinę zajęć logopedycznych oraz 1 godzinę zajęć rozwijających sferę emocjonalno – społeczną. IPET został podpisany przez Skarżącą z zastrzeżeniami, które nie zostały uwzględnione. Dyrektor szkoły zaprzeczyła jakoby Dyrektor GZOKiS nie wyrażała zgody na realizację zaleceń zawartych w orzeczeniu, co podniesiono w skardze. Co więcej, zajęcia w których dziecko uczestniczy wynikają z arkusza organizacyjnego szkoły, a ich przydzielanie leży w kompetencji dyrektora.

Odnosząc się do zarzutów zawartych w skardze Dyrektor GZOKiS wyjaśniła, iż w momencie złożenia przez Skarżącą wniosku o sfinansowanie fizjoterapii i hipoterapii nie miała pewności, czy takie wydatki mogą zostać pokryte z subwencji oświatowej, ponieważ brak jest jasnych wytycznych w tej sprawie. Mimo częściowego przychylenia się do prośby Skarżącej, po przeanalizowaniu orzecznictwa w tym zakresie okazało się, że wydatki te nie będą mogły zostać pokryte z subwencji oświatowej. W ocenie Dyrektora GZOKiS nie wszystkie zalecenia zawarte w orzeczeniu o potrzebie kształcenia specjalnego muszą być zrealizowane w ramach systemu oświaty, część zaleceń dotyczy rodziców, a część poradni.

Zgodnie z zapisami art. 1 pkt 7 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 1148 ze zm.), system oświaty zapewnia „opiekę nad uczniami niepełnosprawnymi przez umożliwianie realizowania zindywidualizowanego procesu kształcenia, form i programów nauczania oraz zajęć rewalidacyjnych”. Kształcenie odbywa się na podstawie orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego, wydanego przez zespół orzekający, w którym określa się m.in. zalecane warunki i formy wsparcia umożliwiające realizację indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych dziecka. Zgodnie z art. 127 ust. 3 ustawy uczniowi objętemu kształceniem specjalnym dostosowuje się odpowiednio program nauczania do indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz możliwości psychofizycznych. Dostosowanie następuje na podstawie opracowanego dla ucznia indywidualnego programu edukacyjno - terapeutycznego uwzględniającego zalecenia zawarte w orzeczeniu o potrzebie kształcenia specjalnego. Program opracowuje zespół złożony z nauczycieli i specjalistów, po dokonaniu oceny poziomu funkcjonowania ucznia.

Oceniając skargę w kontekście wyjaśnień Skarżącej, Dyrektora szkoły oraz Dyrektora GZOKiS Komisja stwierdza, że szkoła realizuje zalecenia zawarte w orzeczeniu o potrzebie kształcenia specjalnego, które należą do właściwości systemu oświaty. IPET opracowany dla córki Skarżącej uwzględnia minimalny wymiar godzin rewalidacji określony w Rozporządzeniu MEN z dnia 3 kwietnia 2019 r. (Dz. U. z 2019 r. poz. 639) w sprawie ramowych planów nauczania dla publicznych szkół i jest realizowany zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. IPET precyzuje zalecenia zawarte w orzeczeniu o potrzebie kształcenia specjalnego uwzględniając możliwości organizacyjne placówki. Z przedstawionej dokumentacji wynika, iż od września 2019 r. dziewczynka realizuje 1 godzinę tygodniowo indywidualnych zajęć rewalidacyjnych oraz 1 godzinę indywidualnych zajęć logopedycznych. Ponadto na potrzeby córki Skarżącej od września 2019 r. zatrudniono nauczyciela wspomagającego. Do końca tego roku kalendarzowego organ prowadzący finansuje dodatkowe zajęcia fizjoterapii i hipoterapii. Zgodnie z art. 35 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2203 ze zm.) dotacja przekazana na uczniów i wychowanków z orzeczeniami, może być wykorzystana wyłącznie na pokrycie wydatków związanych z organizacją kształcenia specjalnego oraz organizacją zajęć rewalidacyjno – wychowawczych. Co prawda brak w przepisach kategoriowego katalogu wszystkich wydatków, na które można przeznaczać subwencję oświatową, jednak nie ma możliwości sfinansowania z tych środków zajęć organizowanych poza placówką, bez nadzoru pedagogicznego dyrektora.

Po przeprowadzonym postępowaniu wyjaśniającym Komisja Skarg, wniosków i petycji jednogłośnie wydała opinię w formie uchwały, rekomendując Radzie Gminy uznanie skargi:

- za zasadną - w części dotyczącej braku odpowiedzi na pismo z dnia 3 czerwca 2019 r.;
- za bezzasadną - w części dotyczącej niezapewnienia przez Dyrektora GZOKiS, dla dziecka Skarżącej, zajęć w odpowiednim wymiarze i formie.

Rada Gminy Rawa Mazowiecka po wysłuchaniu opinii Komisji skarg, wniosków i petycji podzieliła argumentację Komisji.

Zgodnie z treścią art. 239 Kpa w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.